

OKOWANIE (1) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w okować); a jasne.

sg [N w funkcji G okowani(e). ♦ G okowani(a).] ♦ I okowanim.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Podkucie konia: á przeto niż tákiego koniá kowác dařz/ [...] weźmi miodu iárżęcého/ łoiu kozłowého/ [...] tymże róg pomázuy ciepło/ [...] czyn thego tydzień przed okowánim SienLek 176v.*

2. *[Obicie metalowq blachq, przybicie do czegoś metalowego umocnienia [czego]: Mathiss fabro ab okowane campane et aliis: mrc. 5. CracArtific 1530 nr 1325; blacha wielka ktora ma bicz pod Rudlem od okowanja wszistkich putek na ktorih ssq Masty przywindowane tho wsistki thedy wazilo pul osma schifuntha RejestrBudGal 49, 49.]*

Cf OKOWAĆ

LWil (i KŁ)